

Anti-Pestprotocol

Aan:	team De Duinvlinder
Van:	directie De Duinvlinder
Doel:	vaststelling beleid
Status:	vastgesteld
Versie / datum:	5.0 / september 2018

Beleidsdoelstelling:

Beschrijven hoe de school, de mentoren handelen in geval van (een vermoeden van) pesten in welke vorm dan ook, maar vooral ook hoe de preventie vormgegeven wordt.

Beleidsbeschrijving:

De Duinvlinder, i.c. de mentoren/pedagogisch medewerkers, speelt wellicht meer dan voorheen een cruciale rol in het opvangen en bespreekbaar maken van signalen over pesten. Op deze manier leveren zij een belangrijke bijdrage aan preventie en het oplossen van pesten/pestgedrag. Immers, mentoren en pedagogisch medewerkers zijn nog steeds de belangrijkste signaleerders in het sociale domein binnen het IKC.

1. Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
1. Begripsomschrijvingen	3
2. Uitgangspunten bij ons pestprotocol.....	8
3. Protocollaire maatregelen.....	8
4. De belangrijkste regel op De Duinvlinder is:	11

Inleiding

Waarom een pestprotocol?

De Duinvlinder wil kinderen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich op een natuurlijke, prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. De mentoren bevorderen deze ontwikkelingen door het zorgdragen voor een veilige en prettige sfeer in de unit, in het KindCentrum, op het plein en daarbuiten. In bijna alle gevallen lukt dit door een aantal regels aan te bieden en deze te handhaven, maar soms is het maken van duidelijke afspraken noodzakelijk. Eén van die regels is dat kinderen en mentoren met respect met elkaar omgaan. Aangezien dit niet altijd vanzelfsprekend blijkt te zijn hebben wij als mentoren binnen het KindCentrum De Duinvlinder de taak dit de kinderen aan te leren en hierin te ondersteunen. Uitgangspunt hierin is: Iedereen mag zichzelf zijn en hiervoor is het nodig dat kinderen elkaar leren accepteren en respecteren en dus leren omgaan met de verschillen.

Over het algemeen verloopt dit proces op een natuurlijke manier, maar soms komt het voor dat een kind systematisch door andere kinderen wordt gepest. Dit kan voor het kind grote gevolgen hebben. Dit heeft namelijk impact op het welbevinden van het kind, de sociaal-emotionele ontwikkeling en daarmee ook op de cognitieve ontwikkeling. Wanneer dit gebeurt kunnen de beschreven en ongeschreven regels onvoldoende veiligheid bieden waardoor de ontwikkeling onderbroken wordt. Het is hierbij belangrijk dat de mentor(en) dit onderkennen en inzien. Voor De Duinvlinder is dit onacceptabel en een ongewenste situatie, daarom beschrijven wij in dit protocol de wijze waarop binnen De Duinvlinder pestgedrag van kinderen benaderd wordt. Het biedt alle betrokkenen, pesters en de gepeste, duidelijkheid over de impact, ernst en specifieke aanpak van dit ongewenste gedrag binnen De Duinvlinder.

Om te voldoen aan de wettelijke eisen die gesteld zijn door de overheid, is na overleg met het team besloten dat wij in januari 2019 starten met de training Vreedzame School. Daarna zal mogelijk ook dit protocol herschreven/aangescherpt gaan worden.

1. Begripsomschrijvingen

Plagen en pesten, wat is het verschil?

Wanneer kinderen spelen en aan elkaar gewaagd zijn en het gedrag dat vertoond wordt een uitnodigend karakter heeft om iets terug te geven, spreken wij van plagen. Een en ander kan gezien worden op het schoolplein. Het gaat dan om een enthousiast spelletje dat door geen van de deelnemers als vervelend of bedreigend ervaren wordt. Hier is zelfs sprake van een pedagogisch doel: door elkaar uit te dagen in een spel leren kinderen om te gaan met conflicten. Dit is een vaardigheid waar ze hun leven lang plezier van kunnen hebben.

Voorbeelden van specifiek pestgedrag

Verbaal:

- Vernederen: met minachting behandelen; krenken.
- Schelden: beledigende woorden uitspreken (www.vandale.nl).
- Dreigen: iets onaangenaams in het vooruitzicht stellen: *met iets dreigen*; te wachten staan; gevaar lopen (www.vandale.nl).

- Belachelijk maken: bespotten:de spot drijven met (www.vandale.nl).
- Een bijnaam geven op grond van uiterlijke kenmerken die negatief ervaren worden.
- Stiekeme briefjes schrijven om een kind te isoleren of om steun te zoeken om zo samen te kunnen spannen tegen een ander kind.

Fysiek:

- Trekken/duwen met de bedoeling de ander pijn te doen.
- Spugen.
- Opzettelijk schoppen, dus niet het per ongeluk over de bal trappen en daarmee de ander raken.
- Opzettelijk laten struikelen.
- Krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie:

- Een kind achterna blijven lopen of een kind opwachten.
- Een kind in de val laten lopen, de doorgang versperren of ergens klem zetten
- Een kind dwingen iets persoonlijks af te geven
- Een kind dwingen tot bepaalde acties: bv. Geld of snoep meenemen, of iets bij een ander doen... haren trekken etc.

Buiten sluiten:

- Steun zoeken bij andere kinderen om er zo voor te zorgen dat een bepaald kind niet uitgenodigd wordt voor feestjes en andere leuke activiteiten.
- Ervoor zorgen dat een kind niet mee mag doen met spelletjes, niet meelopen naar huis etc.

Stelen of vernielen van bezittingen:

- Afpakken van (school)spullen, kleren of speelgoed.
- Beschadigen of kapotmaken van spullen: schriften bekladden, schoppen tegen en/of gooien met de schooltas van een ander, fiets beschadigen etc.

Het gaat bij pesten dus vooral om het systematische en bedreigende karakter van de acties waarbij het gevoel van veiligheid voor het kind op De Duinvlinder negatief wordt beïnvloed. Het gaat bij pestgedrag bijna altijd om macht door intimidatie. Ook is er altijd sprake van een bepaalde rolverdeling.

De Betrokkenen

Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar vaker heeft het te maken met vertoond gedrag, wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt. Uit onderzoek blijkt dat kinderen gepest worden in situaties waarin pesters al de kans krijgen om een ander kind te pakken te nemen. Er is dan al sprake van een onveilige situatie, waarbinnen een pester zich kan laten gelden en zich daarin ook nog verder kan ontwikkelen. Kinderen die gepest worden

doen vaak andere dingen dan de meeste leeftijdgenoten in hun omgeving. Ze spelen een ander instrument, doen aan een andere sport of zitten op een ander clubje. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet. Er zijn helaas aanleidingen genoeg om door anderen gepest te worden mits de pesters daar de kans voor krijgen.

Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pester en stralen dat ook uit naar hun kwelgeesten. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uitkomt.

Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

De pesters

Kinderen die pesten zijn vaak fysiek en/of verbaal de sterksten uit de groep. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en ze reageren dan ook met dreiging van geweld of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken op het eerste oog populair te zijn in de unit, maar ze dwingen hun populariteit in de unit af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Met het vertoonde pestgedrag gaat ze dat gemakkelijk af en ze krijgen andere kinderen mee in hun gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben ook feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich vergissen gaan ze direct op zoek naar een volgend slachtoffer. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die veelal onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: Je bent voor of je bent tegen me.

Hier gaat een grote dreiging uit naar de gezamenlijke omgeving van pester en slachtoffer. Alles is immers beter dan door de "machtige pester" zelf gepest te worden. De pesters stralen deze dreigende zekerheid met verve uit. Ze overtreden bewust regels en storen zich nergens aan en hebben vaak de vaardigheden ontwikkeld met hun daden weg te komen. Het profiel van de pester is sterk zelf bevestigend, hij ziet zichzelf als een slimme durfal die de dommerds de loef afsteekt en laat ze dat ook bij herhaling merken. "Wie maakt mij wat?" staat met grote letters op het voorhoofd geschreven.

Het komt regelmatig voor dat een pester een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was. Om te voorkomen weer het mikpunt van pesten te worden kan een kind zich dan, in een andere omgeving dan die van zijn slachtofferrol, vervolgens als pester gaan opstellen en manifesteren. "Laten pesten doet pesten". Eigenlijk gevoelsmatig meer "pesten of gepest worden".

Meisjes pesten minder openlijk dan jongens en vaak op een subtiele manier waarbij de uitdaging naar het gezag ter plekke niet echt aan de orde is. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten.

Meisjes opereren minder individueel en meer als groep in de zin van er al dan niet bij te horen. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor.

Een succesvolle pester leert niet om zijn agressie op een andere manier te uiten dan door het ongewenste pestgedrag te vertonen. Ook pesters hebben last op termijn van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite om een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht. Pesters maken een abnormale sociale ontwikkeling door met alle gevolgen van dien voor de pester zelf.

De meelopers en de andere kinderen

De meeste kinderen zijn niet direct betrokken bij pesten in de direct actieve rol van pester. Sommige kinderen behouden enige afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Dit zijn de zogenaamde "meelopers". Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt, of er zijn kinderen die niet willen weten/zien dat er gepest wordt in hun directe (school)omgeving.

Het specifieke kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf slachtoffer te worden. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor in populariteit mee te liften met de pester in kwestie.

Voorals meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan meepesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Alles wat in een groep gebeurt laat het individueel denken meer en meer achter zich en zo kan met name groepsgegedrag leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn.

Het heeft absoluut zin om daadwerkelijk op te staan tegen het pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden, kan de situatie aanzienlijk veranderen. Het pesten wordt dan al direct minder vanzelfsprekend en draagt bovendien grotere risico's met zich mee. De situatie voor met name meelopers verandert door het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Het wordt duidelijk dat het geen groepsnorm is om mee te gaan in het pestgedrag. Meelopers horen graag bij de norm en de grote groep en zijn niet bereid en ook niet in staat om grote risico's te lopen waarvan ze de gevolgen niet kunnen overzien, dit in tegenstelling tot de ervaren pester.

Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht aangeven vervullen dus een belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden en die dit probleem met de mentor of op de club willen bespreken, zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De gevoelde onmacht bij deze ouders wordt door hen sterk ervaren en is niet altijd een goede leidraad tot rationeel handelen. De ouder wil maar één ding en dat is dat het pestgedrag direct stopt. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Dit is ook in het belang van de opvoeding en ontwikkeling hun eigen kind. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van een onveilige, onprettige sfeer in de unit.

Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten.

Bij het gepeste kind:

Een gepest kind schaamt zich vaak voor zijn gedrag, het voldoet niet aan normen die de ouders graag in hun kinderen terugzien: een vrolijk en vooral onbezorgd kind dat in staat is zijn eigen boontjes te doppen. Pesten is een groot probleem voor kinderen en zorgt ook voor een evenredig groot probleem bij de erkenning en de aanpak ervan. Veel gepeste kinderen doen er dan uiteindelijk ook maar het zwijgen toe en vereenzamen. De angst wordt aanvankelijk nog groter als het pesten bespreekbaar gemaakt wordt door de ouders, waardoor het gepeste kind eens te meer met de gevolgen van het pesten kan worden geconfronteerd. Als represaille kan er nog heviger gepest gaan worden dan daarvoor al het geval was.

Bij de pester:

De pester ziet zich in zijn machtsspel bedreigd, en dat moet ten koste van alles voorkomen worden. Soms blijken de pesters echter net zo opgelucht als de slachtoffers bij een duidelijke aanpak. Er wordt immers ook aandacht besteed aan hun onmacht om normaal met andere kinderen een relatie op te bouwen. Bij een aantal pesters is dat hun liefste wens omdat ze onmachtig zijn door het ontbreken van de juiste vaardigheden.

In de directe kind-omgeving:

Daarnaast is het goed om te weten dat er altijd kinderen zijn die zich schuldig voelen omdat ze niet kunnen opkomen voor het slachtoffer door actief te helpen of een volwassene om hulp vragen.

Ook zijn er altijd kinderen die helemaal niet in de gaten hebben dat er in hun omgeving gepest wordt. Ze zien wel het een en ander gebeuren, maar kunnen de gebeurtenissen niet duiden als pestgedrag.

Bij de ouders:

Ouders van kinderen hebben vaak moeite om hun kind terug te zien in de rol van meeloper of pester. Ouders beschikken niet altijd over de juiste informatie en ook het zich op beperkte schaal voordoen van conflictsituaties tussen groepen kinderen, zorgt ervoor dat er nauwelijks vergelijkingsmateriaal voorhanden is. Een pester op school hoeft zich in de thuissituatie niet als pester te manifesteren.

Sommige ouders zien ook de ernst van de situatie onvoldoende in. Zij vertalen het pestgedrag van hun kind in weerbaar gedrag. Hun kind maakt echter een abnormale ontwikkeling door met grote risico's op normatief afwijkend gedrag op latere leeftijd met grote gevolgen. Andere ouders zien er niets meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. De slogan: "Ach iedereen is wel eens gepest, u toch ook?" geeft de visie van de ouders op dit gedrag aardig weer. Behalve de pester moeten dus ook vaak de ouders doordrongen worden van het

ongewenste karakter voor alle betrokkenen van het vertoonde pestgedrag.

2. Uitgangspunten bij ons pestprotocol

- Als pesten en pestgedrag plaatsvindt, ervaren we dat als een probleem op De Duinvlinder zowel voor de mentoren als de ouders, de kinderen, de gepeste kinderen, de pesters en de 'zwijgende' groep kinderen.
- De Duinvlinder heeft een inspanningsverplichting om pestgedrag te voorkomen en aan te pakken door het scheppen van een veilig pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als ongewenst gedrag wordt ervaren en in het geheel niet wordt geaccepteerd.
- Alle teamleden van De Duinvlinder moeten tijdig inzien en alert zijn op pestgedrag in algemene zin. Indien pestgedrag optreedt, moeten de medewerkers duidelijk stelling en actie ondernemen tegen dit gedrag.
- Wanneer pesten, ondanks alle inspanningen optreedt, voert de school de uitgewerkte protocollaire procedure uit.
- Dit pestprotocol wordt door het hele team en de oudergeleding van de medezeggenschapsraad onderschreven en ook alle ouders ter inzage aangeboden. Ook zal het op de website gepubliceerd worden nadat het is vastgesteld.

3. Protocollaire maatregelen

Maatregelen en procedure:

Preventieve maatregelen:

1. De mentor stelt samen met de kinderen in de mentorgroep de algemene afspraken en regels in de unit op aan het begin van het schooljaar. Het onderling plagen en pesten wordt hier benoemd en de definitie van pesten wordt besproken en uitgelegd.
2. De regels van het pestprotocol van De Duinvlinder worden met regelmaat expliciet besproken.
3. Indien de mentor daar aanleiding toe ziet, besteedt hij of zij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgebesprek.
4. In de individuele gesprekken tussen kind en mentor is de 'gevoelde veiligheid' altijd een gespreksonderwerp. Wanneer nodig wordt extra aandacht besteed aan het ontwikkelen van een sterke(re) persoonlijkheid (zelfvertrouwen, onafhankelijk kunnen denken, leren, kiezen, samenwerken, juiste keuzes maken).
5. Eens per jaar vullen alle leerlingen van de bovenbouwunit een vragenlijst in die inzicht geeft in het gevoel van veiligheid binnen De Duinvlinder. De mentoren zullen dit analyseren en eventuele acties ondernemen.
6. Om pestgedrag vroegtijdig te kunnen onderkennen danwel te voorkomen is er altijd een gekwalificeerde medewerker (dit kan een pedagogisch medewerker of een mentor zijn) aanwezig op het plein bij het buitenspelen.

Repressieve maatregelen:

1. Indien er sprake is van pestgedrag wordt dat met de betrokken kinderen besproken door de mentor van het kind. Dit gesprek staat niet op zichzelf maar wordt regelmatig herhaald om het probleem aan te pakken. Van dit gesprek worden aantekeningen gemaakt in Parnassys van zowel de pester als het gepeste kind. De mentor zorgt ervoor dat andere mentoren ook op de hoogte zijn van het pestgedrag zodat iedereen alert is.
2. Indien er sprake is van herhaald/structureel pestgedrag worden de ouders van de pester in het bijzijn van de pester op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek op De Duinvlinder. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag. Daarbij kan gedacht worden aan: buitenspelen, bewegingsonderwijs, excursies etc. De directeur van de school wordt uiterlijk in dit stadium op de hoogte gesteld van de gesprekken met de kinderen en de ouders en kan de gemaakte afspraken terugvinden in Parnassys van de Duinvlinder.
3. Er wordt expliciet aandacht besteed in de unit aan pestgedrag en de diverse rollen. Hiervoor zijn films verkrijgbaar, info via de GGD etc.
4. Wanneer er zorg is in de unit wordt het bespreken van de gemaakte afspraken structureler: wekelijks wordt een regel centraal gesteld. Als het gelukt is dit te hanteren zal dit ook gevierd worden en besproken waardoor dat komt zodat ook de hele unit hiervan leert.
5. Indien het probleem zich toch blijft herhalen meldt de mentor dit gedrag aan de directie van De Duinvlinder. De mentor overhandigt de directie een gedocumenteerd protocol met daarin de data van de gebeurtenissen, de data en inhoud van de gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken. De directeur roept de ouders op school voor een gesprek. Ook het kind kan in dit eerste gesprek betrokken worden. De directie gaat uit van het opgebouwde archief van de leerkracht en vult dit archief verder aan met het verloop van de gebeurtenissen.
6. Indien het gedrag niet verbetert kan er een verwijzing plaatsvinden naar het maatschappelijk zorgsysteem in de richting van de afdeling jeugdzorg van de GGD. Een en ander wordt zorgvuldig gedocumenteerd in Parnassys.
7. Indien het pestgedrag van de pester niet aanzienlijk verbetert, en/of de ouders van het kind werken onvoldoende mee om het probleem ook aan te pakken kan de directie van De Duinvlinder overgaan tot bijzondere maatregelen als daar zijn: isoleren van de pester of een tijdelijke uitsluiting van het bezoeken van de lessen van de school met een maximum van drie dagen. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van het protocol schorsen/verwijderen van SKO Flevoland en Veluwe (het bestuur).

De concrete pedagogische invulling als handvat van het pestprotocol:

Formulieren en procedures leiden op zich niet tot het verdwijnen van ongewenst gedrag. Wel is het belangrijk om in zaken als pestgedrag duidelijk te monitoren hoe het verloop van een casus wordt behandeld want er is veel tijd mee gemoeid en er zijn ook vele betrokkenen.

Onderstaande tekst geeft concrete invullingen en handreikingen in het pedagogisch handelen vanuit de professionele schoolomgeving.

Indien bij het signaleren van een pestprobleem het kind het niet aan de mentor durft te vertellen, kan een kind naar een mentor van eigen keuze gaan. Deze mentor, een zogenaamde vertrouwenspersoon voor de kinderen, koppelt het probleem vervolgens terug naar de direct betrokken mentor alsmede de directie van De Duinvlinder. Geheimhouding van dit probleem moet bij deze terugkoppeling gewaarborgd zijn. De mentor heeft een zeer belangrijke rol.

Hulp aan het gepeste kind:

De begeleiding van het gepeste kind is van groot belang. Het kind is eenzaam en slachtoffer en heeft recht op professionele zorg vanuit De Duinvlinder. Naast het voorkomen van nieuwe ongewenste ervaringen staat het verwerken van de ervaringen. Dit kan gebeuren door:

- Gesprekken met de vertrouwenspersoon, bij voorkeur de mentor van het kind. Bij het monitoren van ontwikkelingen is het van belang naast incidentele momenten ook vaste momenten van gesprek in te bouwen waarin het kind gevraagd wordt naar de gewenste vooruitgang. Het doel is tweeledig: zowel het signaleren van nieuwe prikkels als het verwerken van de eerdere ervaringen.
- Schriftelijke verwerking door het kind. Het kind krijgt de beschikking over een “verwerkingsschriftje” dat op elk gekozen moment door het kind kan worden ingevuld in en buiten de reguliere schooltijd om. Het gaat hier om een vertrouwelijk instrument van kind en mentor. Het kind krijgt op die manier de gelegenheid de traumatische ervaringen van zich af te schrijven/tekenen. Hierin kan het kind ook de successen beschrijven en vieren met de mentor. Dit is belangrijk en kan ervoor zorgen dat de assertiviteit vergroot wordt en het zelfvertrouwen en welbevinden groeit.

Hulp aan de pester:

De pesters hebben in ons pedagogisch stelsel ook recht op hulp, zij zijn niet in staat om op een normale wijze met anderen om te gaan en hebben daar onze professionele hulp bij nodig. Die hulp kan bestaan uit de volgende activiteiten:

- Een gesprek vanuit het protocol waarin ondubbelzinnig zal worden aangegeven welk gedrag niet geaccepteerd wordt op de school. Dit gesprek wordt gevoerd als een slecht- nieuwsgesprek. Er wordt een schriftelijk verslagje van gemaakt. Een duidelijk afspraak voor een vervolgesprek op termijn ongeacht de ontwikkelingen en welke straf er zal volgen indien het pestgedrag toch weer voorkomt.
- Pestgedrag wordt binnen het team van De Duinvlinder gemeld zodat iedereen alert kan reageren.
- De ouders van zowel de pester als het gepeste kind worden geïnformeerd.
- Van alle gesprekken met de pester en /of ouders worden verslagen gemaakt. Indien deze activiteit geen oplossing biedt voert de mentor een aantal

probleemoplossende gesprekken met het kind waarbij getracht zal worden de oorzaak van het pesten te achterhalen. Daarnaast proberen we de pester gevoelig te maken voor hetgeen hij/zij aanricht bij het gepeste kind.

- Als het pestgedrag blijft voortduren roept de school de hulp in van de GGD of Oké op School.

Hulp aan de zwijgende middengroep en de meelopers:

De zwijgende middengroep is van cruciaal belang in de aanpak van het probleem. Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, hebben kinderen die pesten veel minder te vertellen. Deze middengroep is eenvoudig te mobiliseren, niet alleen door de mentor, maar ook door de ouders.

Hulp aan de ouders:

Voor de ouders van het gepeste kind is het van belang dat De Duinvlinder serieus aan de slag gaat met het pesten. Met de ouders van het gepeste kind zal overleg zijn over de aanpak en de begeleiding van hun kind. De ouders van de pesters moeten absoluut op de hoogte zijn van wat er met hun kind gebeurt. Zij hebben er recht op te weten dat hun kind in sociaal opzicht bepaald zorgwekkend gedrag vertoont dat dringend verbetering behoeft.

De ouders van de zwijgende middengroep en de meelopers moeten zich bij de mentor kunnen melden als zij van hun kind vernemen dat er een kind gepest wordt. Ook voor ouders moet een klimaat geschapen worden waarin het duidelijk is dat het team van De Duinvlinder open staat voor dit soort meldingen.

Ouders kunnen hun kinderen zeggen dat zij het verschrikkelijk vinden als kinderen elkaar pesten. Dat als hun kind het ziet, het zeker niet mee moet pesten, maar stelling moet nemen. Indien het kind die stelling niet durft te nemen, het altijd aan de ouders of aan de leerkracht moet vertellen. Praten over pesten is fundamenteel iets anders dan klikken. Ouders kunnen hun kind daarin ondersteunen en begeleiden.

4. De belangrijkste regel op De Duinvlinder is:

*Word je gepest, praat er thuis en met je mentor over. Je mag het niet geheim houden!
Dit is geen klikken maar voor jezelf opkomen, en dat mag altijd!*

De 10 gouden regels binnen De Duinvlinder zijn:

1. Iedereen mag meedoen.
2. Je blijft van de spullen van een ander af.
3. Als je niks leuks te zeggen hebt, zeg dan niks
4. We zijn eerlijk tegen elkaar en praten met elkaar als je ergens last van hebt.
5. Je blijft van elkaar af.
6. Je accepteert een ander kind zoals hij of zij is. Iedereen mag er zijn.
7. Als je zelf ruzie hebt, praat het eerst uit. Lukt dat niet dan meld je dat bij de mentor.

8. Als je ziet dat een kind gepest wordt, dan vertel je dat aan mentor. Dat is géén klikken!!!
9. Iedereen helpt De Duinvlinder netjes, schoon, veilig en mooi te houden
10. We luisteren naar elkaar